

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **L.**, IČO: X., so sídlom v B., zastúpenej Advokátskou kanceláriou C., so sídlom v B., v mene ktorej koná ako konateľka advokátka M., proti žalovanej **E.**, bývajúcej v D., **o zaplatenie 1,33 EUR**, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 7 Ro 68/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. novembra 2013 sp. zn. 14 Co 717/2013 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) v záhlaví označeným uznesením zrušil odvolaním napadnuté uznesené Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“) z 29. júla 2013 č. k. 7 Ro 68/2013-12, ktorým okresný súd zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania [§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“)] a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil odňatím žalobkyňi možnosti konať pred súdom tým, že prvostupňový súd vychádzal zo skutočnosti, že sa jedná o úplne nový návrh vo veci a nezaoberal sa dostatočne tvrdeniami žalobkyne, že sa jedná o návrh, ktorý bol pôvodne podaný už v marci 2006.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala včas dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolaateľka“). Uviedla, že konajúce súdy jej zastavením konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, hoci k tomu neboli splnené zákonné podmienky, odňali možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.). V celom dovolaní tvrdila, že krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a ods. 2 O. s. p. Dovolateľkou napadnuté uznesenie ale nevykazuje znaky niektorého z nich, preto jej dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. prípustné nie je.

Prípustnosť podaného dovolania by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných vád uvedených v § 237 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O. s. p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je zistenie, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Dovolateľka procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. netvrdila a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Tvrdila však vadu konania vyplývajúcu z § 237 písm. f/ O. s. p., t. j. že jej postupom súdov bola odňatá možnosť pred súdom konať. Pod odňatím možnosti pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. sa rozumie procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť realizovať procesné oprávnenia

priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. O prípad odňatia možnosti pred súdom konať ide tiež vtedy, ak súd zastaví konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa § 10 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb., hoci pre tento postup nebol zákonný dôvod (R 50/1997). O takúto situáciu však (napriek tvrdeniam žalobkyne) nejde, keďže prvostupňové rozhodnutie bolo zrušené a vec bola okresnému súdu vrátená na nové konanie – teda nie je zastavené a preto odňatie možnosti konať pred súdom tak, ako to namieta žalobkyňa nemohlo nastať.

K odňatiu možnosti žalobkyne konať pred súdom nemohlo dôjsť ani samotným rozhodnutím odvolacieho súdu, pretože to vylučuje samotná povaha tohto rozhodnutia, ktoré vo svojich dôsledkoch znamená povinnosť súdu prvého stupňa pokračovať v konaní, pričom zo strany odvolacieho súdu mu bolo uložené prihliadať aj na iné stránky prejednávanej veci. V pokračujúcom konaní bude mať žalobkyňa možnosť uplatňovať všetky svoje procesné práva, a to aj s prípadným využitím riadnych alebo aj mimoriadnych opravných prostriedkov.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako procesne neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovaná v konaní o poplatkovej povinnosti žalobkyne nemala postavenie účastníka konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. februára 2015

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Zuzana Pudmarčíková